

การศึกษามผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก และการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย

Studying the Results of Using the Instructional Model Based on Active Learning Approach and Self-Regulation to Promote Classroom Research Competencies for Thai Language Teacher Students

อารีรัตน์ โนนสุวรรณ¹ อีรัชัย เนตรนอมศักดิ์² และ นฤมล อินทร์ประสิทธิ์³
Areerat Nonsuwan,¹ Teerachai Nethanomsak² and Narumol Inprasitha³

Article History

Receive: February 21, 2020

Revised: March 24, 2022

Accepted: March 29, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษามผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย ออกแบบการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง (Quasi - experimental Design) ชนิด One Group Pretest-Posttest Design ประชากร คือ นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย จากสถาบันผลิตครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1,260 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตครู จำนวน 22 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ 1) รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง 2) แบบประเมินสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ ค่า t-test และ P-Value ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ (knowledge) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะ (Skills) นิสิตมีคะแนน โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 84.09 คิดเป็นร้อยละ 84.09 และนิสิตทุกคนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 คิดเป็นร้อยละ 100 และ 3) สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติ (Attitude) นิสิตมีคะแนน โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 4.71 แปลความได้ว่า นิสิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และนิสิตทุกคนคิดเป็น ร้อยละ 100 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ประโยชน์ที่ไดรับจากการวิจัย คือ 1) ได้รูปแบบการเรียน การสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก และการกำกับตนเองเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย และ 2) ได้แนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนในรายวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

คำสำคัญ : รูปแบบการเรียนการสอน ; การเรียนรู้เชิงรุก ; การกำกับตนเอง ; สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ; นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย

¹ นักศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Graduated Student in Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Khon Kaen University

² รองศาสตราจารย์, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Associate Professor, Faculty of Education, Khon Kaen University

³ อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, Lecturer, Faculty of Education, Khon Kaen University

ABSTRACT

The objectives of the study were to explore the outcomes of implementing a teaching model that integrated active learning and self-regulation to promote classroom research competencies in Thai language teaching students. The research design was quasi-experimental; One Group Pretest - Posttest design. 1,260 Thai language teacher students of a northeastern teaching institute were the population in this study and 22 samplings were randomly recruited simple random sampling technique. The research tools were included developed teaching model, the classroom research competencies assessment form, and the satisfactory assessment form. The statistical technique for data analysis applied average, standard deviation, percentage, t-test value, and p-value was used to analyze the data. The findings was 1) the teacher students' post-test of knowledge competency outperformed statistically at .05, their skills competency reached at 84.09 percent and everyone passed the 80 percent criteria, and their attitude score was 4.71 which shows that they satisfied at a very high level. Contributions of the study were 1) the teaching model focusing on promoting classroom research competencies and integrating active learning and self-regulation for Thai language teaching students and 2) guidelines for teachers and other stakeholders in applying the knowledge to develop teaching models integrating active learning and self-regulation to enhance classroom research competencies in other research disciplines.

Keywords : Teaching Model ; Active Learning ; Self-regulation ; Classroom Research Competencies ; Thai Language Teacher Students

บทนำ

ครู ถือเป็นบุคลากรหลักของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพในโลกอุตสาหกรรมสมัยใหม่ เนื่องจากประชากรอยู่ในฐานะเป็นฐานการผลิต เพราะจะต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมใหม่ ๆ มาพัฒนาและยกระดับประเทศให้อยู่ในระดับสากล ดังนั้นครูจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญในการปฏิรูปการเรียนรู้ เพื่อความสำเร็จของการปฏิรูปห้องเรียนสู่ห้องเรียนคุณภาพและปฏิรูปโรงเรียนสู่โรงเรียนแห่งคุณภาพ โดยมุ่งหวังสร้างผู้เรียนแห่งคุณภาพ กล่าวคือ เป็นผู้เรียนที่มีคุณธรรม มีความสามารถในการแสวงหาความรู้อย่างใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นเด็กไทยที่มีภาวะผู้นำและเป็นผู้สร้างนวัตกรรม ดังนั้น ครูจึงต้องมีคุณลักษณะสำคัญ คือ “ครูดีมีความพอเพียงและคุณธรรม แม่นยำในเนื้อหา นำพาเด็กค้นคว้าด้วยการสืบสอบ รับผิดชอบสอน สร้างนวัตกรรมด้วยการทำโครงการ ครูใจสราญทำวิจัยสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้เป็นแนวทางสร้างครูไทยหัวใจพอเพียง 4.0” ทักษะสำหรับครูมืออาชีพ เป็นทักษะที่เน้นให้ครูมีความสามารถในการสร้างหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยทำงานเป็นกลุ่ม เน้นภาวะผู้นำผู้ตาม ตลอดจนสอนให้ผู้เรียนสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการทำโครงการหรือทำวิจัยพื้นฐาน และครูผู้สอนเองก็ทำวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพและการเรียนรู้ของตนเอง กล่าวโดยสรุป คือ “สอนเด็กให้ทำโครงการสอนอาจารย์ทำวิจัย” ทั้งผู้เรียนและครู/อาจารย์ ต่างสร้างนวัตกรรมด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ต่างกันที่ผู้เรียนสร้างนวัตกรรมโครงการ ส่วนครู/อาจารย์สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัย (Dechakup and Yindisuk, 2017)

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนการสอนสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูยุคใหม่ เนื่องจากครูต้องพัฒนาวิธีการเรียนการสอน การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด รวมถึงการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาคูต้องมีความรู้และทักษะการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย สมรรถนะด้านความรู้ เป็นระดับความสามารถในการรับรู้และเข้าใจของนักศึกษาเกี่ยวกับลักษณะ จุดเน้น กระบวนการการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านทักษะ เป็นระดับความสามารถในการผลิตหรือทำชิ้นงานตามขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน และสมรรถนะด้านเจตคติ เป็นความสามารถด้านการรับรู้ความรู้สึกนึกคิดของนักศึกษาที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน (Spencer and Spencer, 1993)

เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนประกอบวิชาชีพครูในอนาคต อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ได้ครูมืออาชีพที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการจัดการศึกษาในยุค 4.0 จำเป็นอย่างยิ่งที่สถาบันผลิตครูจะต้องพัฒนานักศึกษาครูให้มียุคความรู้และสมรรถนะที่เหมาะสมกับการศึกษาสมัยใหม่ ตามประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง รายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 กำหนดในมาตรฐานที่ 4 ว่าด้วยเรื่องการวัด ประเมินผล การเรียนรู้ และการวิจัย เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน ได้กำหนดให้นักศึกษาครูต้องสาระความรู้ ประกอบด้วย 1) การวัด และประเมินผลการเรียนรู้ และ 2) การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน และสมรรถนะ นอกจากนี้ นักศึกษายังต้องมีสมรรถนะสำคัญ 3 สมรรถนะ ประกอบด้วย (1) วัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้ (2) เลือกใช้ผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ และ (3) ทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนได้ (The Secretariat of the Teachers Council of Thailand, 2020)

จากการวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการนิเทศเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู พบว่า มีปัจจัยหลายประการที่ทำให้ครูมีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน อาทิ ครูที่ได้รับการนิเทศเกี่ยวกับการพัฒนางานด้านการวิจัยในชั้นเรียนไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานหลังจากที่ได้รับการนิเทศ อันมีสาเหตุสำคัญหลายประการ ประการแรก คือ ครูไม่ได้รับการนิเทศอย่างต่อเนื่อง ทำให้ขาดองค์ความรู้ใหม่ๆ มาปรับปรุงงานวิจัยในชั้นเรียน ประการที่สอง คือ การขาดแรงเสริมกำลังใจจากผู้บริหาร ทำให้ครูขาดแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน และประการที่สาม คือ ครูมีภาระงานอื่นๆ ที่ต้องรับผิดชอบจำนวนมาก ส่งผลให้ครูไม่มีเวลาเพียงพอในการทำวิจัยในชั้นเรียน (Chantararat, Atisub, Kaosaiyaporn and Robkhob, 2020) ในขณะที่สภาพปัญหาการทำวิจัยของอาจารย์ผู้สอนในระดับอุดมศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยไม่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด มี 6 ปัจจัย ได้แก่ 1) ภาระงานประจำมาก 2) ไม่สามารถจัดสรรเวลาในการทำวิจัยได้ตามกำหนด 3) หาผู้ช่วยวิจัยที่มีคุณภาพยาก 4) หัวข้อโครงการวิจัยต้องใช้เวลาในการฝึกผู้ช่วยวิจัย 5) ทำวิจัยหลายเรื่องในขณะเดียวกัน และ 6) ไม่ชำนาญในการทำวิจัยในเรื่องที่ได้รับผิดชอบ นอกจากนี้ยังพบระดับความสำคัญปัจจัยที่มีผลต่อการทำวิจัยไม่แล้วเสร็จ ได้แก่ 1) ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ 2) ต้องทำการทดลองซ้ำหลายครั้งเพื่อความถูกต้อง และ 3) ระยะเวลาในการทำวิจัยแต่ละขั้นตอนไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ (Sisuai and Chunchom, 2018) อนึ่ง ในกรณีสัมภาษณ์นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย พบว่าสภาพปัญหาของการทำวิจัยในชั้นเรียนเกิดจากปัจจัยหลายประการ ผู้วิจัยขอสรุปสภาพปัญหาของการทำวิจัยไว้ 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบแนวคิด ระเบียบวิธีวิจัย และกระบวนการวิจัยการทำวิจัยในชั้นเรียน ขาดทักษะที่จำเป็นต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน และ ขาดแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่สนุกในการทำวิจัย รวมถึงไม่สามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้และการทำวิจัยได้ ส่งผลให้ผู้เรียนทำวิจัยไม่สำเร็จตามเวลาที่กำหนด 2) ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า ผู้สอนยังเน้นการสอนแบบ Passive Learning กล่าวคือ ผู้สอนใช้วิธีสอนแบบบรรยายหรือแบบอธิบายเป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามลำพังและผู้สอนยังเป็นผู้บอกและพูดฝ่ายเดียว (Telling, Talking) ในขณะที่ผู้เรียนมีบทบาทเพียงนั่งฟังและจดบันทึกทำให้เกิดความเบื่อหน่าย อีกทั้งผู้เรียนไม่ได้รับการกระตุ้น เช่น การกระตุ้นด้วยคำถาม หรือกระตุ้นด้วยการทำกิจกรรมระหว่างเรียน จึงส่งผลให้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่เฉื่อย (Passive) และยังทำให้ผู้เรียนขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ด้วย และ 3) ด้านอื่นๆ เช่น ด้านเนื้อหาที่มีจำนวนมาก ด้านสื่อการสอนที่หลากหลาย ด้านการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ยังไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้านระยะเวลาในการทำวิจัยที่จำกัด เป็นต้น (Thai Teacher Student, 2019)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยจำนวนมาก พบว่า แนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเองเป็นแนวทางที่มีความน่าสนใจและเชื่อว่าแนวทางการเรียนรู้ทั้งสองจะช่วยส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนให้แก่ นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย เพิ่มมากยิ่งขึ้น เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุกนี้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมการเรียนรู้ เรียนรู้จากการปฏิบัติได้ด้วยตนเอง และสามารถกำกับการเรียนรู้ของตนเองได้ ผู้เรียนต้องเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างร่วมมือและมีส่วนร่วม รวมทั้งมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอน ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะต่างๆ อย่างกระตือรือร้น ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการคิดขั้นสูง ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ และคิดประเมินค่า สามารถผลิตหรือสร้างสื่อ/นวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาได้มีเจตคติที่ดีและแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ และผู้เรียนต้องสามารถสะท้อนคิดได้อย่างสร้างสรรค์ (Bonwell and Eison, 1991; Sherman and Sherman, 2004 and Sinthapanon, 2017) จากบทบาทของผู้เรียนกับการเรียนรู้เชิงรุกโดยเฉพาะบทบาทที่ “ผู้เรียนต้องสามารถเรียนรู้ จากการปฏิบัติได้ด้วยตนเองของกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งการสร้างองค์ความรู้ การแสวงหาความรู้การสรุปทวนความรู้ และการกำกับการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง” จะเห็นได้ว่า การเรียนรู้เชิงรุกครอบคลุมไปถึงการกำกับตนเองในการเรียนรู้ที่เน้นความ

ว่าแนวการเรียนรู้ทั้งสองมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันเป็นอย่างมากต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากทั้งสองแนวคิดต่างกำหนดให้ผู้เรียนต้องดำเนินกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเองเป็นส่วนใหญ่ หากผู้เรียนไม่สามารถกำกับหรือบังคับตนเองในการเรียนรู้หรือร่วมกิจกรรมต่างๆ ตามที่รูปแบบการเรียนการสอนกำหนดได้แล้วการเรียนรู้ก็ไม่สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อนึ่งการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้นเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้การเรียนรู้โดยการอ่าน, การเขียน, การโต้ตอบ, และการวิเคราะห์ปัญหาผ่านกลยุทธ์และเทคนิคการเรียนรู้ที่หลากหลายอย่างบูรณาการ ซึ่งแน่นอนว่า หากผู้เรียนได้การกำกับตนเอง (Self-Regulation) ในการร่วมกิจกรรมระหว่างการจัดการเรียนการสอนควบคู่กันไป จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และประสบผลสำเร็จในการร่วมกิจกรรมต่างๆ ของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น กล่าวคือ ในทุกๆ กิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ ทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ หากผู้เรียนสามารถกำหนดเป้าหมาย (Goal Setting) ซึ่งเป็นการกำหนดพฤติกรรมเป้าหมายหรือกำหนดเกณฑ์ในการแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลง ช่วยให้ผู้เรียนได้รับรู้พฤติกรรมที่ต้องการกระทำอย่างชัดเจน และยังใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมิน เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมที่บุคคลกระทำจริง (ทั้งทางด้านปริมาณ ด้านคุณภาพและด้านอื่นๆ) กับเกณฑ์มาตรฐานหรือพฤติกรรมเป้าหมายที่กำหนดไว้ว่า พฤติกรรมนั้นมีการเปลี่ยนแปลงในลักษณะเช่นใด ทั้งนี้เพื่อใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับในการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ทั้งทางบวกและทางลบ จากนั้นต้องสามารถเตือนตนเอง (Self-Monitoring) ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ได้ ซึ่งการเตือนตนเองจะเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนสามารถสังเกตและบันทึกพฤติกรรมเป้าหมายที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง เพื่อเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ตนเองกระทำ อีกทั้งยังใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับที่จะทำให้บุคคลทราบว่าตนเองกระทำพฤติกรรมในลักษณะใด เพื่อจะให้ไปสู่พฤติกรรมเป้าหมายที่ต้องการ นอกจากนั้นยังต้องสามารถตัดสินใจตนเอง (Self-Judgment) โดยใช้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองเทียบกับเกณฑ์แล้วตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองกระบวนการตัดสินต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เมื่อผลที่เกิดขึ้นมีคุณค่าเพียงพอ และเป็นผลที่เกิดจากความสามารถและการกระทำของตน และท้ายที่สุดคือผู้เรียนต้องสามารถแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-Reaction) ได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับมาตรฐานการตัดสินของผู้เรียน แต่ละคนและขึ้นกับผลที่จะได้รับ เช่น ถ้าตนเองบรรลุมาตรฐานที่ตั้งไว้ ผู้เรียนมักตอบสนองโดยการให้รางวัลแก่ตนเอง ถ้าทำได้ดีกว่ามาตรฐาน มักตอบสนองโดยการลงโทษตนเอง นอกจากนี้ การตอบสนองต่อตนเองอาจเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัด เช่น ทำงานมากขึ้น หรือสิ่งที่มองไม่เห็น เช่น ความรู้สึกภาคภูมิใจ เป็นต้น ฉะนั้น การเรียนรู้เชิงรุกจะประสบผลสำเร็จตามจุดหมายที่กำหนดนั้น จำเป็นจะต้องอาศัยการกำกับตนเองในการเรียนรู้ของผู้เรียนควบคู่กันไป จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยเชื่อว่า การนำแนวการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการกำกับตนเอง (Self-Regulation) จะสามารถนำมาออกแบบเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคู สาขาวิชาภาษาไทย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้วยเหตุผลและความสำคัญดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักในความสำคัญ ของการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคู สาขาวิชาภาษาไทย ด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก และการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ผ่านการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เพื่อให้ นักศึกษาคูสามารถเติบโตไปเป็นครูที่มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่คุรุสภากำหนด เป็นบุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามที่สังคม ประเทศชาติต้องการ ภายใต้บริบทไทยแลนด์ 4.0 รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการทรัพยากรมนุษย์แห่งโลกในศตวรรษที่ 21 และเป็นข้อเสนอสู่การพัฒนาการเรียนการสอนและการค้นคว้าวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องในลำดับต่อไป

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอน (Model of Teaching) เป็นกระบวนการในการกำหนดสถานการณ์และปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนและผู้สอนในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน โดยมีเป้าหมายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ (Chuanhan, 1983) รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนจำแนกได้ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน 2) วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน 3) ขั้นตอนการสอนหรือกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ 4) ระบบสังคม บทบาทผู้สอน บทบาทผู้เรียน 5) หลักการตอบสนองการสื่อสารและการมีปฏิสัมพันธ์ 6) ระบบสนับสนุน สื่อ อุปกรณ์และทรัพยากรการเรียนรู้ ผลที่เกิดกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม ส่วนที่ 2 การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยกำหนดเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมีทั้งหมด 5 เนื้อหาสาระ ได้แก่ แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย แนวคิดเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยทางการสอนภาษาไทย การเขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับภาษาไทยและการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนเกี่ยวกับวิชาภาษาไทย ส่วนที่ 3 การนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ (Application) และส่วนที่ 4 ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อม (Eggen and Kauchak, 2006)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)

การเรียนรู้เชิงรุกเป็นการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเองมากกว่าการรับข้อมูลจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว รวมทั้งเป็นกิจกรรมทางการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฟัง พูด อ่าน เขียน และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมของการจัดการเรียนการสอน อีกทั้งยังฝึกทักษะการสื่อสาร การแสดงความคิดเห็นขณะลงมือทำกิจกรรมและในขณะเดียวกันผู้เรียนต้องใช้กระบวนการคิดขั้นสูง คือ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าในสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ด้วย ผู้สอนต้องปรับวิธีการสอนจากการถ่ายทอดความรู้เป็นผู้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกๆ กิจกรรม ทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่มร่วมมือ กิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีความหลากหลาย ยืดหยุ่น และสร้างสรรค์ เน้นกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการแก้ไขปัญหามา รวมถึงฝึกทักษะต่างๆ และทักษะความคิดขั้นสูง ผู้สอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพร่วมกันระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน โดยบูรณาการความรู้ และประสบการณ์ที่จำเป็นให้กับผู้เรียนได้อย่างสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีและแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้ โดยเน้นใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่เป็นเทคโนโลยีสารสนเทศ (ICT) และการประเมินผู้เรียนตามสภาพจริง (Authentic Assessment) รวมถึงผู้สอนต้องสามารถสะท้อนคิดกลับไปยังผู้เรียนได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่ผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในทุกๆ กิจกรรมการเรียนรู้จากการปฏิบัติได้ด้วยตนเอง สามารถเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพร่วมกันทั้งระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน นอกจากนี้ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะต่างๆ อย่างกระตือรือร้น สามารถผลิตหรือสร้างสื่อ/นวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาได้ มีเจตคติที่ดีและแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รวมถึงสามารถสะท้อนคิดได้อย่างสร้างสรรค์ (Dechakhap and Yindisuk, 2017; Edgar Dale, 1965; Bonwell and Eison, 1991; Watthayu, 2005; Bandura (1986 Quoted in Iamsuphasit, 1998); Pintrich, 1995)

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการกำกับตนเอง (Self-Regulation)

การกำกับตนเอง (Self-Regulation) ในการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่มีฐานความรู้มาจากแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social Cognitive Theory) มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้พฤติกรรมภายในเกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไปเพื่อควบคุมพฤติกรรมภายนอก ซึ่งเกิดขึ้นโดยผ่านการดำเนินการของตนเองและแหล่งอิทธิพลภายนอก รวมถึงกรอบของแรงจูงใจ สังคมและคุณธรรม การกำกับตนเองในการเรียนรู้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เนื่องจากการกำกับตนเองเป็นการที่ผู้เรียนมีการดำเนินการ เพื่อให้ได้มา ซึ่งความรู้และทักษะต่างๆ โดยมีแรงจูงใจ (Motivation) ที่จะกระทำด้วยตนเอง และมีการเลือกใช้กลวิธีในการเรียน (Learning Strategies) ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีทางปัญญาและกระบวนการรู้คิดทางปัญญา (Cognitive and Metacognitive Strategies) ต่างๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยผู้เรียนสามารถกำหนดปฏิทิน/ตารางเวลาในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และสามารถปฏิบัติตามปฏิทิน/ตารางการเรียนรู้ได้ประสบผลสำเร็จด้วยตนเอง สามารถเตือนตนเองด้วยการตรวจสอบงาน ชิ้นงาน ก่อนส่งทุกครั้ง สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง กระบวนการ

กำกับตนเองประกอบด้วยกระบวนการย่อยๆ 3 กระบวนการ ได้แก่ 1) กระบวนการสังเกตตนเอง (Self-Observation) ช่วยให้บุคคลรู้ตัวตนเองกำลังทำอะไรอยู่ เพราะการกำกับตนเองได้สำเร็จนั้นส่วนหนึ่งได้มาจากความชัดเจน ความสม่ำเสมอ และความแม่นยำของการสังเกต การสังเกตตนเองจึงสามารถช่วยให้วินิจฉัยเงื่อนไขในการแสดงหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ดี กระบวนการสังเกตตนเองนั้นจะมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง 2 องค์ประกอบ ได้แก่ การตั้งเป้าหมาย (Goal Setting) และการเตือนตนเอง (Self-Monitoring) 2) กระบวนการตัดสินตนเอง (Self-Judgment) ใช้ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตตนเองเทียบกับเกณฑ์แล้วตัดสินการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง กระบวนการตัดสินส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เมื่อผลที่เกิดขึ้นมีคุณค่าเพียงพอ และเป็นผลที่เกิดจากความสามารถ และการกระทำของตน และ 3) กระบวนการตัดสินตนเอง (Self-Judgment) กระบวนการนี้จะทำหน้าที่ 2 ประการ คือ (1) ทำหน้าที่ตอบสนองต่อผลประเมินพฤติกรรมของตนเองจากกระบวนการตัดสินและ (2) ทำหน้าที่เป็นตัวจูงใจสำหรับการกระทำพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ประกอบไปด้วยเทคนิค การตั้งเป้าหมาย กลวิธีการทำงาน การสอนตนเอง การบริหารเวลา การเตือนตนเอง การเสริมแรง และการขอความช่วยเหลือ มาพัฒนาผสมผสานเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะและสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง (Kaeocharoenkit, 2019; Dechakup and Yindisuk, 2017; Sinthapanon, 2017; Bonwel and Eison, 1991)

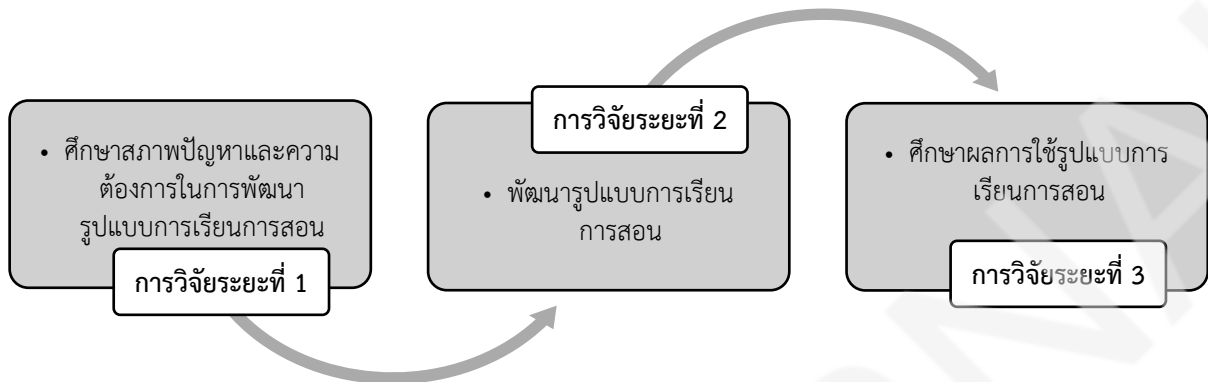
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน (Classroom Research Competencies)

การวิจัยในชั้นเรียนเป็นการวิจัยที่ครูทำเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนของผู้เรียนบางคนบางกลุ่ม หรือทั้งหมด ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน และพฤติกรรมของผู้เรียน โดยมีกระบวนการกำกับตนเองในการวางแผน ปฏิบัติตามแผน สังเกตผลที่เกิดขึ้น และการสะท้อนความคิด มีลักษณะสำคัญ คือ เป็นงานวิจัยขนาดเล็ก (Small Scale) ในแต่ละภาคเรียนหรือภาคการศึกษา เน้นการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Method) มาแสวงหาคำตอบ เกี่ยวข้องกับปัญหาวิจัยที่เกิดจากสภาพปัญหาที่เป็นจริงขณะนั้น และไม่สามารถใช้วิธีการเดิมๆ แก้ปัญหาได้ กระบวนการวิจัย ต้องเป็นไปอย่างง่าย ๆ สามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่ในห้องเรียนมาใช้ในการค้นหาคำตอบ นอกจากนี้การวิจัยในชั้นเรียนไม่ใช่การมุ่งสร้างผลงานทางวิชาการเพื่อตนเอง แต่เป็นงานที่ผู้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียน ขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย การสำรวจ และการวิเคราะห์ปัญหา การเลือกนวัตกรรมการเรียนรู้หรือวิธีการแก้ไขปัญหา การกำหนดรูปแบบและออกแบบการวิจัย การดำเนินการวิจัย การสรุป และรายงานผลการวิจัย และการเผยแพร่ผลการวิจัย การประเมินคุณภาพงานวิจัยต้องครอบคลุมหัวข้อปัญหาการวิจัย ความเป็นมาของปัญหา ความสำคัญของการวิจัย ขอบเขตของปัญหาการวิจัย นิยามคำศัพท์เฉพาะ สมมติฐานการวิจัย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ บรรณานุกรม ระบบการเขียนและภาคผนวก และแบบประเมินการวิจัย ในขณะที่สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน เป็นเรื่องของความสามารถของบุคคลประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ (Knowledge Competency) เป็นระดับความสามารถในการรับรู้และเข้าใจของนักศึกษาครูเกี่ยวกับลักษณะ จุดเน้น ระเบียบวิธีการวิจัยในชั้นเรียน สามารถประเมินได้ด้วยวิธีการทดสอบทั้งแบบ ชนิดปรนัย (Objective) และชนิดอัตนัย (Subjective) 2) ด้านทักษะ (Skills Competency) เป็นความสามารถของนักศึกษาครู ในการผลิตหรือทำชิ้นงานตามขั้นตอนของการวิจัยในชั้นเรียน สามารถประเมินได้ด้วยวิธีการประเมินแบบให้ลงมือกระทำ (Performance Test) โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ Rubrics เพื่อประเมินกระบวนการ (Process) และประเมินผลผลิต (Product) และ 3) ด้านเจตคติ (Attitude Competency) เป็นความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกนึกคิด เช่น ชอบไม่ชอบ รู้สึกดีหรือไม่ดี มากน้อยเพียงใด โดยวัดจากความคิด ความรู้สึกที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนหลังการได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง ประเมินได้จากแบบประเมินเจตคติที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของ Likert ซึ่งมีตัวเลือกให้เลือก 5 ข้อ โดยถือเกณฑ์น้ำหนักในการให้คะแนนตัวเลือกของข้อคำถามประเภททางบวก และประเภททางลบ (Phengsawat, 2014; Wongwanich, 2018)

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก และการกำกับตนเอง ที่ส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะ สาขาวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น กระบวนการศึกษารูปแบบการเรียนการสอนนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเป็น 3 ระยะ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 สรุปขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะ สาขาวิชาภาษาไทย

จากแผนภาพที่ 1 สามารถนำมาสรุปกระบวนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัย สำหรับนักศึกษาคณะ สาขาวิชาภาษาไทย ได้ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 เป็นการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ด้วยการใช้แบบสอบถามความคิดเห็นและการสัมภาษณ์ทั้งโครงสร้างอาจารย์และนักศึกษาคณะ สาขาวิชาภาษาไทย จากสถาบันผลิตครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

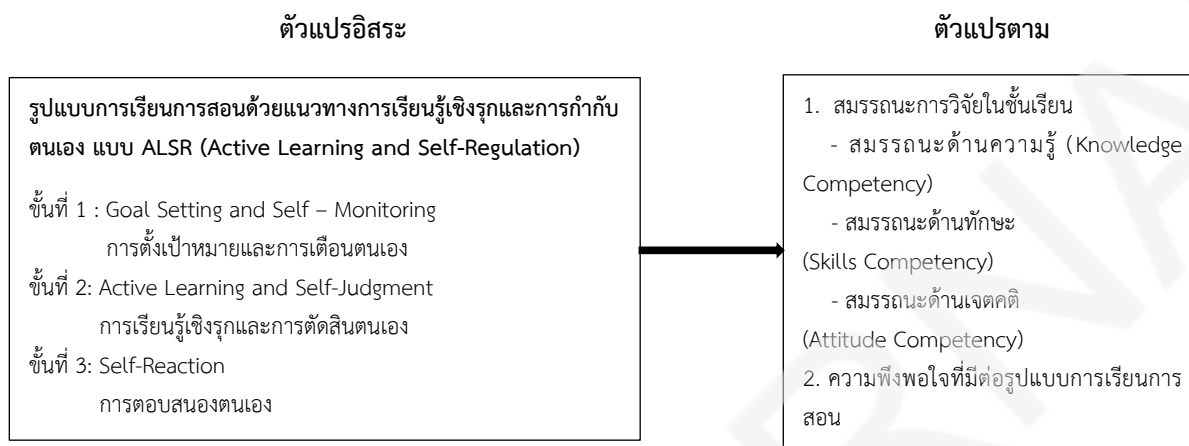
การวิจัยระยะที่ 2 เป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน การวิจัยในระยะนี้ได้ดำเนินการเป็น 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การศึกษาบริบท 2) การศึกษาและสังเคราะห์กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี 3) การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการวิจัยและการกำกับตนเองตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง 4) ตรวจสอบร่างรูปแบบการเรียนการสอนด้านคุณภาพ และความเหมาะสม โดยคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาตรวจสอบประสิทธิภาพ ความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยการสนทนากลุ่ม (Focus Group) จำนวน 5 คน 5) ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนการสอนตามคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ 6) ทดลองใช้เครื่องมือกับนิสิต ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กลุ่มเรียนที่ 1

การวิจัยระยะที่ 3 เป็นการศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยเป็นแบบกึ่งทดลอง (Quasi – experimental Design) โดยออกแบบการวิจัยเป็นแบบ One Group Pretest - Posttest Design ทดลองใช้เครื่องมือกับนิสิต ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กลุ่มเรียนที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ไว้ดังนี้

- 1) สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 3 ด้าน ประกอบด้วย สมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะ (Skills) และด้านเจตคติ (Attitude)
- 2) ความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษามูลค่าการใช้รูปแบบการเรียนการสอนของ Joyce, Weil and Calhoun (2009) ด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง ตามแนวคิดของ Dechakrup and Yindisuk, (2017), Edgar Dale (1965), Bonwell, (1991) and Sherman and Sherman, (2004) เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนตามแนวคิดของ McClelland (1973) สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดไว้ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานการวิจัยไว้ 2 ข้อ ดังนี้

1) รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเองประสิทธิผลที่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลการประเมินสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ในทุกองค์ประกอบของสมรรถนะการวิจัย

2) นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีผลการประเมินความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง อยู่ในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างไว้ ดังนี้

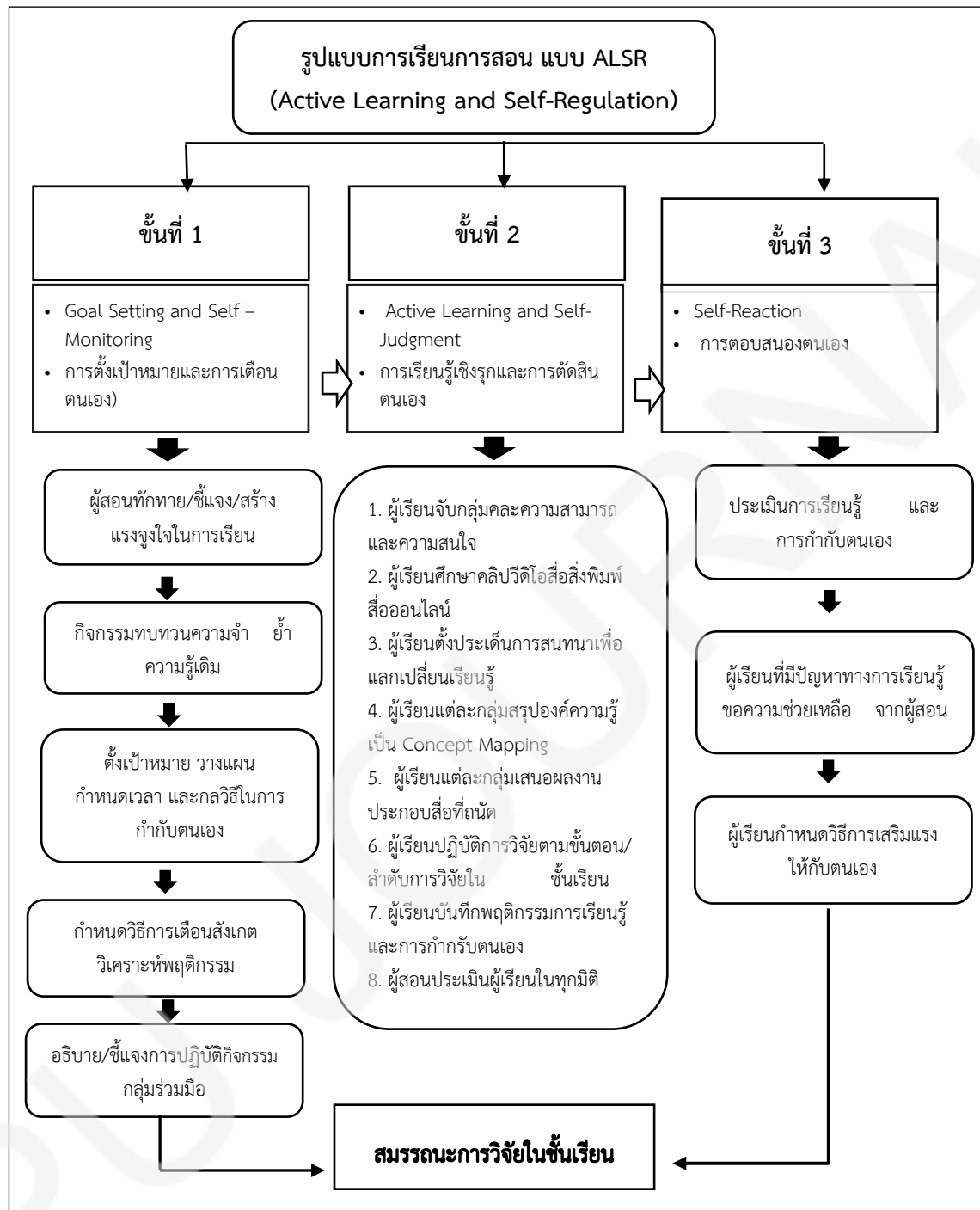
1) ประชากร คือ นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย ในสถาบันผลิตครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 1,260 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง นิสุตชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 22 ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก (Lottery) ตามวิธีการสุ่มของ Koul (1984)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1) รูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น คือ รูปแบบการเรียนการสอนแบบ ALSR (Active Learning and Self-Regulation) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชา มีรายละเอียด ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แบบจำลองรูปแบบการเรียนการสอน แบบ ALSR (Active Learning and Self-Regulation)

2) แบบประเมินสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน

2.1) แบบทดสอบ ชนิดปรนัย จำนวน 60 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์พิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.00 ตามเกณฑ์การประเมินของ Ritticharoon (2014)

2.2) แบบประเมินทักษะการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ 20 รายการ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย คะแนน 3.51 – 4.50 แปลความอยู่ในระดับมาก ตามเกณฑ์การประเมินของ Srisaet, B. (2000)

2.3) แบบประเมินความพึงพอใจ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ 10 รายการ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย คะแนน 3.51-4.50 แปลความอยู่ในระดับมาก ตามเกณฑ์การประเมินของ Srisaet (2002)

3) แบบประเมินความพึงพอใจ ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 5 ระดับ 20 รายการ ใช้เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย คะแนน 3.51-4.50 แปลความอยู่ในระดับมาก ตามเกณฑ์การประเมินของ Srisaet (2002)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1) การเก็บรวบรวมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 3 ด้าน ดังนี้

1.1) สมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบทดสอบชนิดปรนัย จำนวน 60 ข้อ 60 คะแนน การเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ช่วง คือ ช่วงก่อนเรียนและช่วงหลังเรียน

1.2) สมรรถนะด้านทักษะ (Skills) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบประเมินทักษะการวิจัย จากรายงานการวิจัยวิจัยในชั้นเรียน จำนวน 20 รายการ 100 คะแนน เก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากการเรียนรู้หลักการ แนวคิด ทฤษฎี คือตลอดระยะเวลาการฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน

1.3) สมรรถนะด้านเจตคติ (Attitude) ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการใช้แบบประเมินเจตคติ จำนวน 10 ข้อ เก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนเสร็จเรียบร้อยแล้ว

2) การเก็บรวบรวมข้อมูลด้านความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงของการวิจัยระยะที่ 3 คือ การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนการใช้รูปแบบการเรียนการสอนกับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยการนำแบบประเมินความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ เก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดการวิเคราะห์ข้อมูลไว้ดังนี้

1) สมรรถนะด้านความรู้ (Knowledge) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่า t-test และ p - value

2) สมรรถนะด้านทักษะ (Skills) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ (Percentage)

3) สมรรถนะด้านเจตคติ (Attitude) วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4) ความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย มีรายละเอียด ดังนี้

1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ (Knowledge) ของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ จำนวน 60 ข้อ กับนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ (Knowledge) ของนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก และการกำกับตนเอง

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ค่าร้อยละ	t	p
คะแนนก่อนเรียน	60	33.77	4.47	56.29	17.20*	0.000
คะแนนหลังเรียน	60	49.77	1.82	82.95		

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ (Knowledge) ของนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 22 คน คะแนนเต็ม 60 คะแนน ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 33.77 คิดเป็นร้อยละ 56.29 และผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน ในขณะที่ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 49.77 คิดเป็นร้อยละ 82.95 คะแนน พบว่า ผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ (Knowledge) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80 ผลการที่ผู้เรียนมีคะแนนเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด มาจากการที่ผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นผลมาจากการแบบบันทึกการกำกับตนเองที่ออกแบบให้อำนวยความสะดวกในการบันทึกแก่ผู้เรียน ในขณะที่กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกนั้นได้กำหนดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกันร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน (Dechakhap and Yindisuk, 2017) ผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกันการมีวินัยในการทำงานการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พูด ฟัง คิด อย่างกลุ่มเล็กผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นทักษะการคิดขั้นสูง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศและหลักการความคิดรวบยอด ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเองและความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน” (Wattayay, 2005)

นอกจากนี้ผลการทดสอบวัดสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ (Knowledge) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน คะแนนเต็ม 60 คะแนน ยังพบว่า นิสิตได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 33.77 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 49.77 คะแนน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นิสิตที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2) ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะ (Skills) ของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก ผู้วิจัยใช้รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะ (Skills) ของนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
คะแนนคุณภาพรายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน	100	84.09	2.76	84.09

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะ (skills) ของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก จำนวน 22 คน คะแนนเต็ม 100 คะแนน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 84.09 คิดเป็นร้อยละ 84.09 และผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 อันเป็นผลมาจากผู้เรียนเรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน ผู้เรียนมีวินัยในการทำงาน รู้จักการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เนื่องจาก Active Learning เป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมดำเนินการในกิจกรรมการเรียนรู้ (Bonwell and Eison, 1991)

เพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งด้วยการเชื่อมโยงผู้เรียนกับเนื้อหาในองค์ความรู้ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริง (Wattthayu, 2005) แนวความคิดและทักษะผ่านกิจกรรมต่างๆ ผู้เรียนได้ลงมือทำงานและใช้กระบวนการคิด ค้นคว้า แสวงหาความรู้ ไตร่ตรอง สะท้อนคิด อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ และมีบทบาทในการสร้างการเรียนรู้ของตนเอง (Samnakwichakan and Matrathankansksa, 2017) รวมถึงผู้เรียนสามารถกำกับตนเองในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Kaeocharoenkit, 2019)

3) ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติ (Attitude) ของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก ผู้วิจัยใช้รายงานผลจากแบบประเมินเจตคติของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์คะแนนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติ (Attitude) ของนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับเจตคติ
1. การวิจัยในชั้นเรียนช่วยพัฒนาผู้เรียนและวิชาชีพครูให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น	4.57	0.51	มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด
2. ข้าพเจ้ามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น	4.62	0.50	มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด
3. ข้าพเจ้ามีทักษะการวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากยิ่งขึ้น	4.43	0.60	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
4. ข้าพเจ้าตระหนักและเห็นคุณค่าของการวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น	4.48	0.511	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
5. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้น	4.48	0.60	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
6. การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ข้าพเจ้าได้มีโอกาสทำงานอย่างมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.52	0.511	มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด
7. การวิจัยในชั้นเรียนช่วยให้ข้าพเจ้ามีความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองส่งเสริมให้เกิดความคิดขั้นสูง	4.43	0.51	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
8. การวิจัยในชั้นเรียนส่งเสริมให้ข้าพเจ้าได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมถึงทักษะการแก้ไขปัญหา	4.52	0.51	มีเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด
9. การวิจัยในชั้นเรียนเปิดโอกาสให้ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่หลากหลาย และบูรณาการการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่มาออกแบบงานและการนำเสนองาน	4.42	0.51	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
10. ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนการวิจัยในชั้นเรียน	4.24	0.70	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก
รวม	4.47	0.46	มีเจตคติอยู่ในระดับมาก

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า สมรรถนะด้านเจตคติ (Attitude) ของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง จำนวน 22 คน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.71 และผู้เรียนทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 มีเจตคติอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีเจตคติอยู่ในระดับมาก ผลดังกล่าวมาจากการที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ทุกๆ กิจกรรม โดยเฉพาะการได้มีโอกาสเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ สอดคล้องกับ Niyomsup (2017) เรื่องความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงผลิตภาพรายวิชาหลักการจัดการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ พบว่า นักศึกษาครูที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาหลักการสอนและการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่มีเจตคติต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเปลี่ยนแปลงไปในเชิงบวกทุกกิจกรรม แสดงให้เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีเจตคติในทางบวกต่อการทำนกลุ่มแบบร่วมมือ นอกจากนี้ยังเป็นผลมาจากการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองในทุกๆ กระบวนการเรียนรู้ (Edgar Dale, 1965)

4) สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก ผู้วิจัยใช้รายงานผลจากแบบประเมินเจตคติของนิสิตกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ปรากฏผลดังตาราง 5

ตารางที่ 5 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาครูสาขาวิชาภาษาไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความพึงพอใจของนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุก และการกำกับตนเอง จำนวน 22 คน	4.46	0.42	ความพึงพอใจระดับมาก

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง จำนวน 22 คน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 4.46 แปลความได้ว่า นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และผู้เรียนทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1986) ที่ว่า ผู้เรียนเมื่อประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ จะทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจและความพึงพอใจทั้งต่อตนเองและการปฏิบัติงาน

สรุปผลการวิจัย

สรุปผล

ผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย จำนวน 22 คน พบว่า 1) สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย (1) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้ (Knowledge) คะแนนเต็ม 60 คะแนน ผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 33.77 คิดเป็นร้อยละ 56.29 และผู้เรียนไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน ในขณะที่ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 49.77 คิดเป็นร้อยละ 82.95 คะแนน และผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีคะแนนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ผู้เรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านความรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านทักษะ (Skills) พบว่า คะแนนเต็ม 100 คะแนน ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 84.09 คิดเป็นร้อยละ 84.09 และผู้เรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีคะแนน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 และ (3) ผลการวิเคราะห์สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนด้านเจตคติ (Attitude) พบว่า ผู้เรียนมีคะแนนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 มีเจตคติอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีเจตคติอยู่ในระดับมาก 2) ผลการประเมินความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนโดยเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 แปลความได้ว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผู้เรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 1) ได้รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย
- 2) ได้แนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนในรายวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) รูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ช่วยพัฒนาให้นักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย มีสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนที่สูงขึ้น และผู้เรียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ที่

กำหนดไว้ ซึ่งอยู่ในระดับที่น่าพอใจมาก ดังนั้น ผู้สอนสามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปปรับใช้ในรายวิชาอื่น ๆ ที่สามารถพัฒนาหรือส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนได้

2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนด้วยแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน เป็นรูปแบบการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างกระตือรือร้นและสามารถกำกับตนเองในการปฏิบัติการวิจัยได้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ฉะนั้นควรนำแนวทางการเรียนรู้เชิงรุกและการกำกับตนเอง มาออกแบบรูปแบบการสอนที่ช่วยส่งเสริมสมรรถนะอื่นๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูสู่การเป็นครูมืออาชีพในอนาคต

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

นอกจากการสะท้อนผล (Reflection) การปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนโดยอาจารย์ผู้สอนแล้ว ควรเพิ่มความถี่ของการสะท้อนผลการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนในแต่ละกระบวนการของของนิสิตครู เพื่อให้ได้ข้อมูลสภาพปัญหาและการแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน

ข้อจำกัดของการวิจัย

ในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู สาขาวิชาภาษาไทย อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาครูควรกำหนดปฏิทินการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับช่วงเวลาการเปิด-ปิดภาคการศึกษาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายการวิจัยของนักศึกษาครู เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนล่าช้า

References

- Chantararat, W. Atisub, W. Kaosaiyaporn, O. And Robkhob, N. (2020). Phonkānchai rūpbāp kān nithēt dān kānwīchai duai theknōlōyī sārasonthēt phūa songsoēm khwāmsāmāt nai kān kānwīchai nai chan rīan khōng khru sangkat nakngān khēt phūnthī kānsuksā prathom suksā nai chāngwat chāidāen phāk tai thī mī tō khwāmru thaksa lāe khwāmphungphōchāi tō kān wīchai nai chan rīan khōng khru [Results of the use of research supervision models With information technology To promote the ability to conduct research in teachers' classroom Under the area office Primary education in the southern border provinces towards knowledge, skills and satisfaction of teacher classroom research]. Journal of Education Prince of Songkla University Pattani Campus, Thailand.
- Dechakhu, P. And Yindisuk, P. (2018). Thaksa 7C khōng khru 4.0 [7 C skills for teachers 4.0]. Bangkok: Chulalongkorn University, Thailand.
- Iamsuphasit, S. (1998). Thritsadi lāe theknik kān prap phruttkam. [Theories and techniques of behavior modification]. (3rd edition). Bangkok: Chulalongkorn University Press, Thailand.
- Kaeochaicharoenkit, N. (2019). Botbat khōng khru phū sōn nai kānchat kitchakam lāe withikān patibat tām nāoethāng khōng Active Learning [The role of the teacher in organizing activities and methods of implementing the Active Learning guidelines]. Retrieved July 2019, from <http://www.itie.org>, Thailand.
- Naksuksa Sakhawichaphasathai. (2019). Samphat [interview]. Northeastern Teacher Production Institute,hailand.
- Niyomsup, N. (2017). Chētakhati tō kitkamkān rīanrū bāp rūammū khōng naksuksā khru [Attitudes toward Cooperative Learning Activities of Student Teachers]. Journal of Education, 45(4),90-108,
- Phengsawat, V. (2014). Kānwīchai nai chan rīan [Classroom research]. Bangkok: Suveeriyasan Printing House,

- Ritjaroon, P. (2001). *Næōthāng kānwichai phūā phatthanākān rīanrū botbat khurū kap kānwichai nai chan rīan* [Research approaches for learning development, teacher roles and classroom research]. Bangkok: Chili Sweet Graphic.
- Samnakwichakan and Matrathankanska. (2017). *Næōthāng kānchatkān rīanrū tam laksut kæn klāng kānsuksā naphun thān Phutthasakkarat songphanharōjhasip'et* [Guidelines for learning management according to the basic education core curriculum Year 2008]. Bangkok: Printing House, Agricultural Cooperative Assembly of Thailand,
- Srisaat, B. (2000). *Kānwichai būangton* [Preliminary research]. 7th edition. Khangthep: Suveiriyasan.
- _____. (2002). *Kānwichai būangton* [Preliminary research]. 8th edition. Khangthep: Suveiriyasan. Thailand.
- Sinthapanon, S. (2017). *Khurū yuk mai kap kānrīanrū sū kānsuksā 4.0* [Modern teachers and learning to Education 4.0]. Bangkok: Chulalongkorn University, Thailand.
- Sisuai, P. and Chunchom, P. (2017). *Patchai thī mī phon tō kāntham wichai mai læō set tam raya wēlā thī kamnot khōng bukkhalākōn khana withayāsāt prayuk* [Factors affecting the completion of the research by the time specified by the personnel. Faculty of Applied Sciences]. *Liberal Arts Journal Ubon Ratchathani University*, 13(1),173-189,
- Thai teacher student. (2019). Interview. University students in the Northeast. Thailand.
- The Secretariat of the Teachers Council of Thailand. (2020). *Khūmū kān patibat ngānkān tō bai 'anuyāt prakōp wichāchīp thāngkān suksā* [Practice Guide for Continuing Professional Education License]. Bangkok: Office Secretary General of the Teachers Council of Thailand, Thailand.
- Wattayu, K. (2005). *Kānwichai phūā phatthanā khunnaphāp kānsuksā* [Research to improve educational quality]. Bangkok: Thanaporn Printing,
- Wikipedia. (2020). *Rāi chū Khana Suksāsāt nai prathet Thai* [List of Faculty of Education in Thailand]. Retrieved on 15 February 2019, from <https://www.th.wikipedia.org/wiki>, Thailand.
- Wongwanich, S. (2018). *Kānwichai patibatkān nai chan rīan* [Classroom action research]. (15th ed). Bangkok: Chulalongkorn University,
- Bandura, A. (1986a). *Socail foundations of thought and action : A social cognitive theory*. Englewood Cliffs NJ: Prentice – Hall.
- Bonwell, C.C. and Eison, J.A. (1991). *Active Learning: Creating Excitement in the Classroom*. Washington D.C.: ERIC Clearinghouse on Higher Education.
- Dale, Edgar. (1965). *Audio-Visual Methods Teaching*. 2d ed. New York: Hot, Rinchart and Winston.
- Chuahan, S. (1983). *Innovations in Teaching and Learning Processes*. 3rd ed. Delhi: Uikas Publishing House.
- Eggen, P.D. and Kauchak, D.P. (2001). *Strategies for Teachers : Teaching Content and Thinking Skills*. Boston: Allyn and Bacon.
- Joyce, B., Weil, M and Calhoun, E. (2009). *Models of Teaching*. 8th ed. United States: Pearso Education.
- Koul, L. (1984). *Methodology Of Educational Research*, Vani Education Book, New Delhi.
- McClelland, D. C. (1973). *Testing for Competence rather than Intelligence*. Retrieved November 2012, from <http://www.ei.haygroup.com>.
- Pintrich and De-Groot. (1990). *Understanding and Self-Regulation Learning*. San Francisco: Jossey-Bass Plublishers.
- Sherman, S. J., and Sherman. B. S. (2004). *Science and Science teaching*. Westport: Greenwood Press.